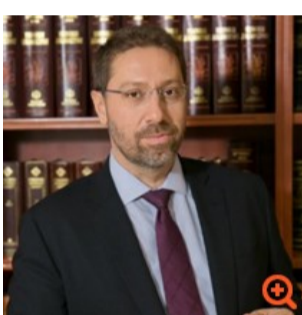

ΜΕ ΑΠΟΨΗ

Τετάρτη, 15-Σεπ-2021 00:03

Το πακέτο της ΔΕΘ και το "λεφτόδενδρο"

Του Αργύρη Αργυριάδη

Η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης έχει καταλάβει προνομιούχα θέση στο συλλογικό ασυνείδητο για δύο, κυρίως, λόγους. Τις επεισοδιακές πορείες κάθε πικραμένου (από αντιεμβολιαστές, οπαδούς ομάδων μέχρι και εκπροσώπους... των σωμάτων ασφαλείας) και τις εκάστοτε κυβερνητικές εξαγγελίες για την επόμενη οικονομική περίοδο. Από τη συνήθη πολιτική μανιέρα δεν ξέφυγε ούτε η φετινή διοργάνωση. Ο πρωθυπουργός φρόντισε να ανακοινώσει παροχές για όλους...

Εάν δεν ζούσαμε ακόμη σε περιβάλλον πανδημικής κρίσης, οι εξαγγελίες δεν θα ξένιζαν και οι παροχές θα θεωρούνταν ιδιαίτερα φειδωλές. Ιδίως εάν τα βασικά οικονομικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας επέτρεπαν εφησυχασμό, όλοι θα έπρεπε να γκρινιάζουμε για περισσότερα. Ποια, όμως, είναι η ζώσα πραγματικότητα; Έχουν εκλείψει παντελώς οι λόγοι που μας οδήγησαν στην κρατική χρεοκοπία και την ασφυκτική μνημονιακή εποπτεία; Ας θυμηθούμε, πρώτα από όλα, γιατί χρεοκοπήσαμε.

Η ελληνική οικονομία ήταν και παραμένει εσωστρεφής. Οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών εντοπίζονται σε λίγους τομείς (τουρισμός, ναυτιλία) ευάλωτους σε γεωπολιτικές διαταραχές, στις επιδημίες και στην κλιματική αλλαγή. Στα ιδιαίτερα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά συγκαταλέγονται το μικρό μέγεθος των επιχειρήσεων, το υψηλότερο ποσοστό αυτοαπασχόλησης μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης και η μεγάλη εξάρτηση από τον τουρισμό.

Σε δημοσιονομικό επίπεδο, η κατάσταση είναι χειρότερη από εκείνη που επικρατούσε κατά την εισοδό μας στον "επάρατο" μνημονιακό κύκλο. Το δημόσιο χρέος έχει σκαρφλώσει στο 236% του ΑΕΠ (το 2010 κατά το χρόνο υπογραφής του πρώτου μνημονίου ήταν στο 125%!!!). Και ναι μεν το δεύτερο τρίμηνο της φετινής χρονιάς το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 16,2% αλλά εξίσου σημαντικά αυξήθηκε το δίδυμο αδελφάκι του. Το εμπορικό έλλειμμα αυξήθηκε κατά 17,1%. Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο ανησυχητική εάν αντιληφθούμε ότι η αύξηση του ΑΕΠ οφείλεται μόνον κατά 1,5 μονάδα στις επενδύσεις και 10,4 στην κατανάλωση. Η χαμηλή ανταγωνιστικότητα συνεχίζει να χαρακτηρίζει την ελληνική οικονομία – ακόμη και σήμερα μετά από 10 έτη "μνημονιακών συνταγών" – με αποτέλεσμα το εμπορικό έλλειμμα να διευρύνεται. Σήμερα, η χώρα έχει πρόσβαση στις αγορές χρήματος, κυρίως λόγω του "αναπνευστήρα" που αφειδώς τροφοδοτεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Είναι γνωστό τοις πάσι ότι τα ελληνικά ομόλογα (μολονότι από άποψη "επενδυτικής βαθμίδας" ακόμη και σήμερα χαρακτηρίζονται ως "σκουπίδια") διατηρούν την εμπορευσιμότητά τους γιατί υπάρχει πάντοτε ένας τελικός αγοραστής: η ΕΚΤ. Όμως, το έκτακτο πρόγραμμα αγοράς ομολόγων (PEPP) έχει ημερομηνία λήξης. Το ίδιο και η αναστολή της ενισχυμένης "μεταμνημονιακής" (φευ) εποπτείας. Κάποια στιγμή, το επόμενο έτος, αμφότερα θα χτυπήσουν την πόρτα μας και ουδόλως φαίνεται να είμαστε έτοιμοι να τα αντιμετωπίσουμε...

Πόσο φαίνεται να λαμβάνουν υπόψη τα ανωτέρω, οι πρόσφατες κυβερνητικές εξαγγελίες στη ΔΕΘ; Πράγματι, κάποιες από τις φοροελαφρύνσεις έχουν αναπτυξιακό πρόσημο και μπορούν να συμβάλουν στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας (λχ η μείωση του φόρου επιχειρήσεων στο 22%, η μείωση του μη μισθολογικού κόστους, η μείωση του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου κλπ). Κάποιες άλλες, όμως, μόνον ως εξυπηρέτηση της εκλογικής πελατείας μπορεί να εκληφθούν (λχ κατάργηση φόρου δωρεών – γονικών παροχών μεταξύ συγγενών πρώτου βαθμού για ποσά μέχρι 800.000!!!).

Επιπροσθέτως, τα φορολογικά κίνητρα που εξαγγέθηκαν για την ενίσχυση των συγχωνεύσεων μικρών επιχειρήσεων είναι εξόχως ανεπαρκή. Επίσης, το κόστος δανεισμού συνεχίζει να επιβαρύνεται αναίτιως από την εισφορά του Ν. 128/75. Είναι παράδοξο σε περιβάλλον χαμηλών επιτοκίων να επιβάλλεται εισφορά 0,6% επιβαρύνοντας σημαντικά το τελικό κόστος δανεισμού των επιχειρήσεων. Τέλος, η ανεργία των νέων (η οποία φτάνει στο 37% καθιστώντας τη χώρα μας πρωταθλήτρια σε ευρωπαϊκό επίπεδο) επιχειρείται για άλλη μια φορά να αντιμετωπιστεί με βραχυχρόνια επιδότηση της απασχόλησης και όχι με ουσιαστική ανάπτυξη δεξιοτήτων και σύνδεση με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας.

Για άλλη μια φορά προσβλέπουμε σε εξωτερική βοήθεια. Στα 110 δις. ευρώ που αναμένεται να εισρεύσουν στη χώρα από το Ταμείο Ανάκαμψης, το ΕΣΠΑ και τη νέα ΚΑΠ. Μακάρι, οι σημαντικοί αυτοί πόροι να διοχετευτούν δίκαια και παραγωγικά στην πραγματική οικονομία. Ωστόσο, αναμένοντας αυτούς τους πόρους μπορούσαμε να κάνουμε πολλά περισσότερα. Αλλά δυστυχώς αδρανούμε και ελπίζουμε. Ως γνωστόν η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία...

* Ο κ. Αργύρης Αργυριάδης είναι Δικηγόρος, Διευθύνων Εταίρος στην "ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ"